TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 3. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1/2005 — 1. panta 5. punkts — Dzīvnieku aizsardzība pārvadāšanas laikā — Bezsaimnieka suņu pārvadāšana no vienas dalībvalstis uz otru, ko veic dzīvnieku aizsardzības apvienība — Jēdziens "saimnieciska darbība" — Direktīva 90/425/EEK — 12. pants — Jēdziens "uzņēmējs, kas ir iesaistīts Kopienas iekšējā tirdzniecībā"

Lieta C-301/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā Administratīvā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 9. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 24. jūnijā, tiesvedībā

Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

pret

Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein ,

piedaloties

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: trešās palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], kurš pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*], A. Prehala [*A. Prechal*] (referente) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 3. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Pfotenhilfe-Ungarn e.V.* vārdā – *K. Leondarakis, Rechtsanwalt*,

— *Ministerium für Energiewende Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein* vārdā – *W. Ewer, Rechtsanwalt*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *F. Urbani Neri*, *avvocato dello Stato*,

— Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *B. Eggers* un *H. Kranenborg*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2015. gada 10. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2004. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV 2005, L 3, 1. lpp.) 1. panta 5. punktu, kā arī Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvas 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīviem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu (OV L 224, 29. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1992. gada 30. jūnija Direktīvu 92/60/EEK (OV L 268, 75. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 90/425"), 12. pantu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Pfotenhilfe-Ungarn e.V.* (turpmāk tekstā – "*Pfotenhilfe-Ungarn*"), dzīvnieku aizsardzības apvienību, un *Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein* (Šlēsvigas-Holšteinas federālās zemes Enerģētikas, lauksaimniecības, vides un lauku apvidu ministriju (turpmāk tekstā – "ministrija") saistībā ar pēdējās minētās lēmumu noteikt *Pfotenhilfe-Ungarn* deklarēšanas un reģistrēšanas pienākumus, kas paredzēti valsts tiesiskajā regulējumā attiecībā uz dzīvnieku veselību, pēc tam, kad šī apvienība bija veikusi suņu pārrobežu pārvadāšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1/2005

3 Regulas Nr. 1/2005 preambulas 2., 12. un 21. apsvērums ir izteikti šādi:

"(2) Saskaņā ar [Padomes 1991. gada 19. novembra] Direktīvu 91/628/EEK [par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 90/425 un 91/496/EEK (OV L 340, 17. lpp.), kas grozīta ar 2003. gada 14. aprīļa Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 91/628",] Padome ir pieņēmusi noteikumus dzīvnieku pārvadāšanas jomā, lai novērstu tehniskus šķēršļus dzīvu dzīvnieku tirdzniecībā un ļautu tirgus organizācijām vienmērīgi darboties, tajā pašā laikā nodrošinot attiecīgajiem dzīvniekiem apmierinošu aizsardzības līmeni;

[..]

(12) pārvadāšana komerciāliem mērķiem neaprobežojas ar pārvadājumiem, kur notiek tūlītēja naudas, preču vai pakalpojumu apmaiņa. Pārvadāšana komerciāliem mērķiem ir pārvadāšana, kas tieši vai netieši ietver vai ir vērsta uz materiāla labuma gūšanu;

[..]

(21) reģistrētus zirgu dzimtas dzīvniekus, kā definēts [Padomes 1990. gada 26. jūnija] Direktīvas 90/426/EEK [par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (OV L 224, 42. lpp.), kas grozīta ar Direktīvu 2004/68/EK (OV L 139, 320. lpp.)], 2. panta c) apakšpunktā, bieži pārvadā nekomerciālā nolūkā, un šādu pārvadāšanu jāveic saskaņā ar šīs regulas vispārējiem mērķiem. Ņemot vērā šādu darbību būtību, ir atbilstīgi atkāpties no konkrētiem noteikumiem, ja reģistrētus zirgu dzimtas dzīvniekus pārvadā uz konkursiem, sacensībām vai selekcijas nolūkā. [..]"

4 Minētās regulas 1. panta 1. un 5. punktā ir paredzēts:

"1. Šī regula attiecas uz dzīvu mugurkaulnieku pārvadāšanu Kopienā, ietverot īpašas pārbaudes, ko veic amatpersonas attiecībā uz sūtījumiem, kuri tiek ievesti Kopienas muitas teritorijā vai izvesti no tās.

[..]

5. Šī regula neattiecas uz dzīvnieku pārvadāšanu, kas netiek veikta saistībā ar saimniecisku darbību [..]."

5 Minētās regulas 33. pants ir formulēts šādi:

"Direktīva 91/628 [..] ir atcelta[..], sākot ar 2007. gada 5. janvāri. Norādes uz atcelto direktīvu [..] tulko kā norādes uz šo regulu."

Direktīva 90/425

6 Direktīvas 90/425 preambulā no otrā līdz piektajam apsvērumam ir noteikts:

"tā kā dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tirgus kopīgās organizācijas saskaņota darbība nozīmē zootehnisko un veterināro šķēršļu likvidēšanu, lai varētu attīstīties Kopienas iekšējā tirdzniecība ar konkrētajiem dzīvniekiem un produktiem; tā kā šajā sakarā dzīvnieku un lauksaimniecības produktu brīva aprite ir tirgu kopīgās organizācijas pamatpazīme un tai būtu jāatvieglo racionāla lauksaimniecības ražošanas attīstība un optimāla ražošanas faktoru izmantošana;

tā kā veterinārijas jomā pašlaik tiek izmantotas robežas, lai veiktu pārbaudes, kas vērstas uz sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības aizsardzību;

tā kā galīgais mērķis ir nodrošināt, lai veterinārās pārbaudes tiktu veiktas tikai nosūtīšanas vietā; tā kā šā mērķa sasniegšana nozīmē pamatprasību saskaņošanu attiecībā uz dzīvnieku veselības aizsardzību;

tā kā, lai izveidotu iekšējo tirgu, iekams šis mērķis tiek sasniegts, uzsvars būtu jāliek uz pārbaudēm, kas jāveic nosūtīšanas vietā, un uz to pārbaužu organizāciju, ko varētu veikt galapunktā; tā kā šāds risinājums ietvertu veterināro pārbaužu atcelšanu uz Kopienas iekšējām robežām un tā kā tādēļ tas ir pietiekams iemesls veselības, veterinārā sertifikāta vai identifikācijas dokumenta saglabāšanai, kā paredzēts Kopienas noteikumos;

[..]."

7 Direktīvas 90/425 1. pantā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, lai veterinārās pārbaudes, kas jāveic dzīviem dzīvniekiem un produktiem, uz kuriem attiecas tās direktīvas, kas uzskaitītas A pielikumā, vai tiem, kuri minēti 21. panta pirmajā daļā un ir paredzēti tirdzniecībai, vairs netiktu veiktas uz robežām, neierobežojot 7. pantu, bet tiktu veiktas saskaņā ar šo direktīvu.

[..]

Šī direktīva neattiecas uz veterinārajām pārbaudēm, kurās pārbauda tādu lolojumdzīvnieku pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, ko pavada un par ko atbild fiziska persona, ja šāda pārvietošana nav saistīta ar tirdzniecības darījumu."

8 Saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 3. punktu:

"Šajā direktīvā:

[..]

3) "tirdzniecība" nozīmē tirdzniecību starp dalībvalstīm [EEK] līguma 9. panta 2. punkta nozīmē;

[..]."

9 Minētās direktīvas 12. pantā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, lai visi uzņēmēji, kas ir iesaistīti Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar dzīvniekiem un/vai produktiem, uz ko attiecas 1. pants:

a) pēc kompetentās iestādes pieprasījuma iepriekš reģistrētos oficiālā reģistrā;

b) turētu piegāžu reģistru, bet preču saņēmēji, kas minēti 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, dzīvnieku un produktu turpmākā ceļa mērķa reģistru.

Minēto reģistru saglabā tik ilgi, cik to pieprasa kompetentā valsts iestāde, tā, lai to pēc pieprasījuma varētu uzrādīt kompetentajai iestādei."

10 Direktīvas 90/425 A pielikumā cita starpā ir uzskaitītas direktīvas, kurās ir paredzēta veterinārās kontroles veikšana attiecībā uz dzīviem dzīvniekiem, kas ir jāveic saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Starp minētajiem tekstiem ir Direktīva 91/628.

Regula (EK) Nr. 998/2003

11 Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regula (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK (OV L 146, 1. lpp.), tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 576/2013 par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu (OV L 178, 1. lpp.). Neskatoties uz to, ņemot vērā datumu faktiem, kas attiecās pamatlietu, ir piemērojama Regula Nr. 998/2003. Šīs regulas 1. pantā ir noteikts:

"Šajā regulā ir noteiktas dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un noteikumi, kas attiecas uz šādas pārvietošanas pārbaudēm."

12 Minētās regulas 2. panta pirmajā daļā ir paredzēts:

"Šī regula attiecas uz I pielikumā precizēto sugu lolojumdzīvnieku pārvietošanu starp dalībvalstīm un no trešām valstīm".

13 Šīs regulas 3. panta a) punktā ir noteikts:

"Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

a) "lolojumdzīvnieki" ir I pielikumā uzskaitīto sugu dzīvnieki, kuri ir kopā ar saviem īpašniekiem vai ar privātpersonu, kas īpašnieka vārdā ir atbildīga par šādiem dzīvniekiem to pārvietošanas laikā, un kurus nav paredzēts pārdot vai nodot citam īpašniekam;

[..]."

14 Starp Regulas Nr. 998/2003 I pielikuma A daļā minētajām dzīvnieku sugām ietilpst arī suņi.

Vācijas tiesības

15 Noteikumu par aizsardzību pret dzīvnieku slimībām iekšējā tirgū (*Binnenmarkt-Tierseuchenschutzverordnung*, turpmāk tekstā – "Noteikumi par aizsardzību pret dzīvnieku slimībām") 4. pantā, ar kuru tiek transponēts Direktīvas 90/425 12. panta a) punkts, būtībā ir noteikts:

"Ikviena persona, kura profesionālās darbības ietvaros vēlas:

1. pārvietot vai importēt Kopienā dzīvniekus vai preces, kas minētas I pielikumā, vai

2. transportēt pieradinātus pārnadžus, kas ir daļa no pārvietošanas vai importa Kopienā, paziņo par savu nodomu to darīt kompetentajai iestādei pirms iesaistīšanās šajā darbībā. Tas neattiecas uz uzņēmumiem, kam ir vajadzīga atļauja saskaņā ar Noteikumu cīņai ar zivju slimībām (*Fischseuchen-Verordnung*) 15. panta 1. vai 3. punktu vai 14. pantu (Regula par zivju slimību), un uz uzņēmumiem, kas ir reģistrēti vai kuriem ir piešķirta atļauja citā dalībvalstī, lai veiktu šīs normas pirmajā teikumā minēto darbību. Kompetentā iestāde iekļauj deklarētos uzņēmumus reģistrā un izsniedz tiem reģistrācijas numuru."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

16 *Pfotenhilfe-Ungarn* ir reģistrēta un atzīta labdarības apvienība valsts nodokļu tiesību izpratnē, kuras mērķis ir gan sekmēt dzīvnieku aizsardzību, gan arī tos aktīvi aizsargāt. Tostarp tā savā interneta lapā piedāvā bezsaimnieka suņu, kuri lielākoties atrodas dzīvnieku aizsardzības centros Ungārijā, nodošanu jaunās mājvietās. Kad suns tiek nodots jaunā mājvietā, *Pfotenhilfe-Ungarn* noslēdz ar jauno saimnieku tā dēvēto "aizsardzības līgumu", ar kuru šī persona apņemas veikt sugai atbilstošu turēšanu un maksāt summu, kas parasti ir EUR 270. Pēc tam, kad līgumi ir noslēgti, *Pfotenhife-Ungarn* locekļi attiecīgos suņus transportē uz Vāciju, kur tie tiek nodoti personām, kas ir piekritušas tos pieņemt. Tomēr nenotiek īpašumtiesību uz suņiem nodošana šīm personām un "aizsardzības līguma" pārkāpuma gadījumā *Pfotenhife-Ungarn* ir tiesības izbeigt līgumu. Šādi *Pfotenhife-Ungarn* no 2007. līdz 2012. gadam ir nodevusi vairāk nekā 2000 suņus.

17 2009. gada 29. decembrī *Pfotenhife-Ungarn* uzņēmās transportēt no Ungārijas uz Vāciju 39 suņus. Tā kā pastāvēja šaubas attiecībā uz viena pārvadājamā suņa veselības stāvokli un vakcinācijas vēsturi, ministrija apkārtrakstā vietējiem veterinārajiem birojiem uzdeva pārbaudīt visus šajā transportēšanā ietilpstošos dzīvniekus.

18 Šajā ziņā ministrija uzskatīja, ka *Pfotenhife-Ungarn* nevarēja atsaukties uz Regulā Nr. 998/2003 paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, jo *Pfotenhilfe-Ungarn* organizētā dzīvnieku pārvietošana un nodošana jaunās mājvietās esot saimnieciska darbība. Tāpēc piemērojamas ir Regulas Nr. 1/2005 normas, kas nozīmē, ka *Pfotenhilfe-Ungarn* ir jāievēro deklarēšanas un reģistrēšanas pienākumi, kas paredzēti valsts tiesiskajā regulējumā attiecībā uz dzīvnieku veselību un it īpaši Noteikumu par aizsardzību pret dzīvnieku slimībām 4. pantā.

19 *Verwaltungsgericht* (administratīvā tiesa) noraidīja prasību, ko *Pfotenhilfe-Ungarn* cēla par šo ministrijas lēmumu. *Oberverwaltungsgericht* (Augstākā administratīva tiesa) savukārt noraidīja *Pfotenhilfe-Ungarn* apelācijas sūdzību par šo spriedumu. Tāpēc *Pfotenhilfe-Ungarn* iesniedza kasācijas sūdzību par šo spriedumu iesniedzējtiesā, proti, *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā Administratīvā tiesa).

20 Iesniedzējtiesa jautā, pirmkārt, par to, vai ir izslēgta Regulas Nr. 1/2005 piemērošana strīdā, ko tā izskata, ņemot vērā, ka saskaņā ar šīs regulas 1. panta 5. punktu tā "neattiecas uz dzīvnieku pārvadāšanu, kas netiek veikta saistībā ar saimniecisku darbību". Konkrēti, iesniedzējtiesa vaicā par apjomu, kāds ir jāpiešķir šajā normā ietvertajam jēdzienam "saimnieciskā darbība", un par gūtā labuma esamības atbilstību vai peļņu šajā sakarā, ievērojot it īpaši šīs regulas preambulas 12. un 21. apsvērumu.

21 Otrkārt, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot apstākļus, kādos persona var tikt kvalificēta kā "uzņēmējs, kas ir iesaistīts Kopienas iekšējā tirdzniecībā" Direktīvas 90/425 12. panta izpratnē ("*Unternehmer*" šīs direktīvas vācu valodas versijā). Saskaņā ar šīs tiesas teikto, ir skaidrs, ka *Pfotenhilfe-Ungarn* ir iesaistīta Kopienas iekšējā tirdzniecībā šīs normas izpratnē. Tomēr nav skaidrs, vai šo apvienību var kvalificēt kā "uzņēmumu" ("*Unternehmer*" šīs direktīvas vācu valodas versijā), jo Tiesas judikatūrā šajā ziņā tiek prasīta saimnieciskas darbības veikšana.

22 Šādos apstākļos *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punkta izpratnē tā ir dzīvnieku pārvadāšana, kas netiek veikta saistībā ar saimniecisku darbību, ja šo pārvadāšanu veic par bezpeļņas organizāciju atzīta dzīvnieku aizsardzības apvienība un tā ir domāta, lai bezsaimnieka suņus nodotu jaunā mājvietā trešajām personām pret atlīdzību (neliela samaksa – "Schutzgebühr"), kura

   a) nenosedz apvienības izdevumus par dzīvnieku, pārvadāšanu un nodošanu jaunā mājvietā vai ir tieši vienāda ar tiem, vai

   b) pārsniedz šos izdevumus, tomēr peļņa ir domāta tam, lai finansētu atlikušos nesegtos izdevumus par pārējo bezsaimnieka dzīvnieku nodošanu jaunā mājvietā, izdevumus par bezsaimnieka dzīvniekiem vai citus dzīvnieku aizsardzības projektus?

2) Vai var uzskatīt, ka par bezpeļņas organizāciju atzīta dzīvnieku aizsardzības apvienība ir iesaistīta Kopienas iekšējā tirdzniecībā Direktīvas 90/425 12. panta izpratnē, ja tā transportē bezsaimnieka suņus uz Vāciju un nodod jaunā mājvietā trešajām personām pret atlīdzību (neliela samaksa –"Schutzgebühr"), kura

   a) nenosedz apvienības izdevumus par dzīvnieku, pārvadāšanu un nodošanu jaunā mājvietā vai ir tieši vienāda ar tiem, vai

b) pārsniedz šos izdevumus, tomēr peļņa ir domāta tam, lai finansētu atlikušos nesegtos izdevumus par pārējo bezsaimnieka dzīvnieku nodošanu jaunā mājvietā, izdevumus par bezsaimnieka dzīvniekiem vai citus dzīvnieku aizsardzības projektus?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai jēdziens "saimnieciskā darbība" Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aptver arī tādu darbību kā pamatlietā, kas attiecas uz bezsaimnieka suņu pārvadāšanu no vienas dalībvalsts uz otru, ko veic labdarības apvienība, lai uzticētu šos suņus cilvēkiem, kuri ir apņēmušies tos pieņemt, samaksājot summu, kas principā aptver izdevumus, kas šim nolūkam radušies apvienībai.

24 Šajā ziņā uzreiz jānorāda, ka Regulā Nr. 1/2005 nav precizēts jēdziena "saimnieciskā darbība" apjoms. Tomēr, tā kā šis jēdziens nav definēts Savienības tiesībās, tas ir jāinterpretē, ņemot vērā tā īpašo kontekstu un Savienības likumdevēja izvirzītos mērķus (šajā ziņā skat. spriedumu *Szatmári Malom*, C-135/13, EU:C:2014:327, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Attiecībā, pirmkārt, uz kontekstu, kādā šis jēdziens ietilpst, ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punktu, tas "neattiecas uz dzīvnieku pārvadāšanu, kas netiek veikta saistībā ar saimniecisku darbību". Šajā normā netiek nošķirta saimnieciska darbība, kuras mērķis ir panākt finansiālu labumu, no darbības, kas nenes peļņu.

26 Tomēr Regulas Nr. 1/2005 preambulas 12. apsvērumā ir noteikts, ka pārvadāšana komerciāliem mērķiem neaprobežojas ar pārvadājumiem, kur notiek tūlītēja naudas, preču vai pakalpojumu apmaiņa, un ietver pārvadāšanu, kas tieši vai netieši ietver vai ir vērsta uz materiāla labuma gūšanu. Tomēr pretēji tam, ko *Pfotenhilfe-Ungarn* apgalvo apsvērumos, no šī apsvēruma nevar secināt, ka saimnieciska darbība prasa nolūka gūt peļņu esamību.

27 Patiesībā no šīs regulas preambulas 21. apsvēruma izriet, ka nav izslēgts, ka pat transportēšana nekomerciālos nolūkos var dažos gadījumos tikt uzskatīta par daļu no saimnieciskās darbības Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punkta izpratnē. Kā ir norādīts šajā apsvērumā, reģistrēti zirgi tiek bieži transportēta nekomerciālu iemeslu dēļ, jo īpaši, lai piedalītos sacensībās vai kultūras pasākumos. Šī transportēšana, lai gan tā nav komerciāla rakstura, principā ir jāveic saskaņā ar šīs regulas normām.

28 Tāpat ir jāņem vērā arī Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punkta plašākais konteksts.

29 Šīs regulas juridiskais pamats ir EKL 37. pants (tagad LESD 43. pants), un tāpēc uz to attiecas iekšējā tirgus politika. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru preču importu vai maksas pakalpojumu sniegšana ir jāuzskata par saimniecisku darbību Līguma izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus *Schindler*, C-275/92, EU:C:1994:119, 19. punkts; *Meca-Medina* un *Majcen*/Komisija, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 22. un 23. punkts, kā arī *Olympique Lyonnais*, C-325/08, EU:C:2010:143, 27. un 28. punkts). Noteicošais faktors, kas ļauj uzskatīt darbību par ekonomiska rakstura darbību, ir faktā, ka to nedrīkst veikt bez atlīdzības (šajā ziņā skat. spriedumu *Jundt*, C-281/06, EU:C:2007:816, 32. punkts).

30 Tomēr, lai darbību varētu kvalificēt kā "ekonomisku", nav nepieciešams, lai tā tiktu veikta ar mērķi gūt peļņu (šajā ziņā skat. spriedumus *Smits* un *Peerbooms*, C-157/99, EU:C:2001:404, 50. un 52. punkts, kā arī *Jundt*, C-281/06, EU:C:2007:816, 33. punkts).

31 No minētā izriet, ka tāda darbība kā pamatlietā, kas ietver liela skaita suņu regulāru pārvadāšanu, ko veic labdarības organizācija ar mērķi nodot šos dzīvniekus personām, kurām tie tiek uzticēti, pamatojoties uz līgumu, tostarp pamatojoties uz naudas summas samaksu šai apvienībai, tiek veikta saimnieciskas darbības ietvaros Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punkta izpratnē, lai gan minētā apvienība nav nedz paredzējusi, nedz gūst peļņu.

32 Šo secinājumu neatspēko fakts, ka īpašumtiesības uz suņiem netiek nodotas personām, kurām tie tiek uzticēti. Katrā ziņā tādas darbības, kādas veic *Pfotenhilfe-Ungarn*, var uzskatīt par pakalpojumu sniegšanu šīm personām un tāpēc par "saimniecisku darbību" Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punkta izpratnē.

33 Otrkārt, šo interpretāciju apstiprina Regulas Nr. 1/2005 mērķi, proti, dzīvnieku aizsardzība pārvadāšanas laikā, kas ir šīs regulas galvenais mērķis, kā arī tehnisko šķēršļu likvidēšana tirdzniecībā ar dzīviem dzīvniekiem un tirgus organizāciju netraucēta darbība, kas ir ietverti šīs regulas preambulas 2. apsvērumā (šajā ziņā skat. spriedumu *Danske Svineproducenter*, C-316/10, EU:C:2011:863, 44. punkts).

34 Ņemot vērā šos mērķus, saimnieciskās darbības jēdziens nevar tikt interpretēts šauri. Ierobežojot Regulas Nr. 1/2005 piemērojamību attiecībā uz saimnieciskām darbībām, ar kurām ir paredzēts gūtu peļņu, iespējams, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 53. punktā, tiktu apdraudēts minētās regulas galvenais mērķis, kāds ir atgādināts šī sprieduma iepriekšējā punktā.

35 No minētā izriet, ka jēdziens "saimnieciskā darbība" Regulas Nr. 1/2005 1. panta 5. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aptver arī tādu darbību kā pamatlietā, kas attiecas uz bezsaimnieka suņu pārvadāšanu no vienas dalībvalsts uz otru, ko veic labdarības apvienība, lai uzticētu šos suņus cilvēkiem, kuri ir apņēmušies tos pieņemt, samaksājot summu, kas principā aptver izdevumus, kas šim nolūkam radušies apvienībai.

Par otro jautājumu

36 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai jēdziens "uzņēmējs, kas ir iesaistīts Kopienas iekšējā tirdzniecībā" Direktīvas 90/425 12. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas cita starpā uz bezpeļņas apvienību, kas veic bezsaimnieka suņu pārvadāšanu no vienas dalībvalsts uz citu, lai uzticētu šos suņus cilvēkiem, kuri ir apņēmušies tos pieņemt, samaksājot summu, kas principā sedz izdevumus, kas šim nolūkam radušies apvienībai.

37 Pirmām kārtām ir jāizvērtē, vai Direktīva 90/425 ir piemērojama pamatlietā.

38 Saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta ceturto daļu šī direktīva neattiecas uz veterinārajām pārbaudēm, kurās pārbauda tādu lolojumdzīvnieku pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, ko pavada un par ko atbild fiziska persona, ja šāda pārvietošana nav saistīta ar tirdzniecības darījumu. Šo pārvadāšanu reglamentē Regula Nr. 998/2003, ja dzīvnieki tiek pārvadāti kopā ar to īpašniekiem vai ar privātpersonām, kas īpašnieka vārdā ir par tiem atbildīgas pārvietošanas laikā, un tie nav paredzēti pārdošanai vai nodošanai citai personai īpašumā.

39 Šajā sakarā jānorāda, ka Direktīvas 90/425 1. panta ceturtajā daļā paredzētajā atkāpē ir precizēts, ka lolojumdzīvnieks ir jāpārvadā kopā ar fizisku personu, kura pārvadāšanas laikā par šo dzīvnieku ir atbildīga. Tāpēc transportēšana, kas tiek veikta juridiskas personas pārziņā, netiek ņemta vērā šīs atkāpes nolūkos. Valsts tiesa ir tā, kurai šajā ziņā ir jāveic nepieciešamās pārbaudes.

40 Katrā ziņā minētā atkāpe attiecas tikai uz lolojumdzīvnieku pārvadāšanu starp dalībvalstīm, kas nav komerciāla rakstura. Kaut arī atzīta labdarības apvienība, šajā gadījumā *Pfotenhilfe-Ungarn*, nav paredzējusi gūt peļņu un nav komersants, pastāv zināma līdzība, kā norādīja ģenerāladvokāte

secinājumu 57. punktā, starp darbību, kas ietver suņu nodošanu cilvēkiem, kuri ir uzņēmušies tos pieņemt pēc noteiktas summas samaksas, un suņu pārdošanu veikalā. Tāpēc pirmā veida darbību nevar uzskatīt par tādu, kurai nav nekāda komerciāla rakstura Direktīvas 90/425 1. panta ceturtās daļas izpratnē.

41 Līdz ar to pamatlieta ietilpst Direktīvas 90/425 piemērošanas jomā.

42 Tādējādi un otrām kārtām ir jāpārbauda, vai atzīta labdarības apvienība, tāda kā *Pfotenhilfe-Ungarn*, var tikt uzskatīta par "uzņēmēju, kas ir iesaistīts Kopienas iekšējā tirdzniecībā" Direktīvas 90/425 12. panta izpratnē.

43 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, kurā ir atsauce uz jēdzienu "uzņēmējs" ("Unternehmer") vācu valodas versijā, izriet, ka iesniedzējtiesa vaicā, vai šis jēdziens ir identisks jēdzienam "uzņēmums" ("Unternehmen"), kas nozīmē, ka, pēc tiesas domām, vienīgi personas, kas veic saimniecisku darbību, var tikt kvalificētas par "uzņēmējiem".

44 Taisnība, ka dažās Direktīvas 90/425 valodu versijās tiek lietots termins, kas paredz saimnieciskas darbības veikšanu, vai, kā to norādīja ģenerāladvokāte secinājumu 62. punktā, peļņas gūšanu, konkrēti vācu, angļu, holandiešu un zviedru valodas versijās, kurās tiek attiecīgi izmantoti termini "Unternehmer", "dealers", "handelaars" un "handlare". Tomēr citās šīs direktīvas valodu versijās, piemēram, konkrēti spāņu ("agentes"), dāņu ("erhvervsdrivende"), franču ("opérateurs"), itāļu ("operatori"), portugāļu ("operadores") un rumāņu ("operatorii"), tiek izmantots termins, kura darbības joma ir neitrālāka un vispārīgāka.

45 Tomēr uzņēmēja jēdziens nav atsevišķs nosacījums, jo atbilstošais kritērijs Direktīvas 90/425 12. panta piemērojamībai ir darbības, kuras veic uzņēmējs, proti, "Kopienas iekšējā tirdzniecība".

46 Attiecībā uz šo jēdzienu no Direktīvas 90/425 2. panta 3. punkta izriet, ka runa ir par tirdzniecību starp dalībvalstīm LESD 28. panta 1. punkta izpratnē. Saskaņā ar šo pēdējo normu, kas ietilpst II sadaļā par preču brīvu apriti, muitas savienība aptver visu preču tirdzniecību.

47 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar jēdzienu "preces" šīs normas izpratnē tiek saprastas preces, kuras var tikt novērtētas naudā un kuras kā tādas var būt par priekšmetu komercdarījumos (spriedums Komisija/Itālija, 7/68, EU:C:1968:51, 626. lpp.). Šī definīcija ietver dzīvniekus (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Beļģija, C-100/08, EU:C:2009:537, 83. punkts). Kā norādīja ģenerāladvokāte secinājumu 63. punktā, LESD noteikumi par preču brīvu apriti principā ir piemērojami neatkarīgi no tā, vai attiecīgās preces šķērso valstu robežas pārdošanai vai tālākpārdošanai, vai arī personiskai lietošanai vai patēriņam (šajā ziņā skat. spriedumu *Schumacher*, 215/87, EU:C:1989:111, 22. punkts).

48 Līdz ar to fakts, ka uzņēmēja darbība nes peļņu, nav noteicošais, lai to varētu uzskatīt par "Kopienas iekšējo tirdzniecību" Direktīvas 90/425 12. panta izpratnē.

49 Visbeidzot saskaņā ar šīs direktīvas preambulas 2.–4. apsvērumu šī direktīva saistībā ar iekšējo tirgu paredz likvidēt šķēršļus, lai attīstītu Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dzīvniekiem, ierobežojot cita starpā veterinārās pārbaudes izbraukšanas vietās, kas nozīmē pamatprasību attiecībā uz sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības aizsardzību saskaņošanu.

50 Līdz ar to Direktīvas 90/425 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka visiem uzņēmējiem, kas ir iesaistīti Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar dzīvniekiem, pēc kompetentās iestādes pieprasījuma iepriekš ir jāreģistrējas oficiālā reģistrā un jāuztur reģistrs, kurā ir minētas piegādes, ņemot vērā šo mērķi. Uzņēmēju oficiālais reģistrs un piegāžu reģistrs ļauj gan izcelsmes dalībvalsts, gan galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm veikt regulāras un neregulāras veterinārās pārbaudes, kas ir nepieciešams šīs direktīvas mērķu sasniegšanai.

51 Tādā situācijā kā šajā lietā, kurā lielam skaitam bezsaimnieka suņu, kā to tiesas sēdē Tiesā norādīja *Pfotenhilfe-Ungarn* un Komisija, nav tik labs veselības stāvoklis kā citiem suņiem un kuri tiek kopā pārvadāti no vienas dalībvalsts uz otru, Direktīvas 90/425 mērķis attiecībā uz šķēršļus likvidēšanu, lai attīstītu Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dzīvniekiem un saskaņotu noteikumus par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības aizsardzību, nevar tikt sasniegts, ja šīs direktīvas 12. pants uz šādu situāciju neattiecas.

52 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens "uzņēmējs, kas ir iesaistīts Kopienas iekšējā tirdzniecībā" Direktīvas 90/425 12. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas cita starpā uz bezpeļņas apvienību, kas veic bezsaimnieka suņu pārvadāšanu no vienas dalībvalsts uz citu, lai uzticētu šos suņus cilvēkiem, kuri ir apņēmušies tos pieņemt, samaksājot summu, kas principā sedz izdevumus, kas šim nolūkam radušies apvienībai.

Par tiesāšanās izdevumiem

53 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) jēdziens "saimnieciskā darbība" Padomes 2004. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 1. panta 5. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aptver arī tādu darbību kā pamatlietā, kas attiecas uz bezsaimnieka suņu pārvadāšanu no vienas dalībvalsts uz otru, ko veic labdarības apvienība, lai uzticētu šos suņus cilvēkiem, kuri ir apņēmušies tos pieņemt, samaksājot summu, kas principā aptver izdevumus, kas šim nolūkam radušies apvienībai;

2) jēdziens "uzņēmējs, kas ir iesaistīts Kopienas iekšējā tirdzniecībā" Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvas 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīviem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu, kas grozīta ar Padomes 1992. gada 30. jūnija Direktīvu 92/60/EEK, 12. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas cita starpā uz bezpeļņas apvienību, kas veic bezsaimnieka suņu pārvadāšanu no vienas dalībvalsts uz citu, lai uzticētu šos suņus cilvēkiem, kuri ir apņēmušies tos pieņemt, samaksājot summu, kas principā sedz izdevumus, kas šim nolūkam radušies apvienībai.

[Paraksti]